

și a declarat, că „nu putem privi cu desăvârșire liniștiți, că în Austria elementul slav dobândește așa mare preponderanță și capătă atâta teren politic. Politica necesității și a oportunității dictează Ungariei, ca elementul german din Austria ărași să se întărească“.

Correspondentul lui „N. Fr. Presse“, telegrafând fetei sale aceste cuvinte ale lui Banffy, adaugă, că, deși nu se poate controla veracitatea lor fiind dat isvorul, din care le ia (Esti Ujság) totuși, dice, „ele corăspund vederilor ce predomină în cercurile politice normative“.

Drept semn și dovadă, că contele Baden se bucură de deplina încredere din partea împăratului, poate fi luată și împrejurarea, că monarhul, întorcându-se Sâmbăta trecută din Budapesta la Viena, s'a dus de-a dreptul dela gară să vadă pe ministrul-president acasă la el, unde M. Sa a stat trei pătrare de ceas.

Clubul deputaților români bucovineni a ținut Sâmbăta o ședință, la care a luat parte o deputațiune din Bucovina sub conducerea unui preot greco-oriental. Între altele s'a discutat și „Reichswehr“ — și cestiunea înființării unei oăi ferate locale la locul de cură Dorna.

România și Maghiarii.

Într'un articol asupra situației create în urma visitei Regelui Carol la Budapesta, care vizită după senaționalul toast al junelui împărat al Germaniei, este exploatată de presa și de lumea politică maghiară în modul cunoscut dușman legitimelor aspirațiuni ale Românilor de dincoace revista „Liga Română“ din București după ce constată această, într'un articol cu titlul de mai sus, continuă așa:

...Și argumentațiunea Maghiarilor pare plausibilă în străinătate. Ei dic: „România e constrinsă a merge alături de noi și anume fără condițiuni. Așa dă cestiune națională română este o ficțiune. Regele României și consilierii săi și-au dat toate silințele să oprască în loc agitațiunile și luptele anti-maghiare. Aceste silințe au fost încununate de un strălucitor succes. Agitatori români din Ungaria și Transilvania au fost frânți și numai au așt nict un sprijin din România ca să mai pótă lupta în contra maghiarisării. România oficială e de partea noastră, ăr opinia ei publică a părăsit pe așa numiții frați despre care se pretindea că ar fi asupriți. Partidele politice românesof au revenit la sentimente amicale pentru noi și ostile pentru lupta Românilor de sub stăpânirea noastră. Grație patriotismului lor lăminat și prevădător, grație pătrunderii lor în rațiunile superioare de stat, Liga valahă este în agonia și nimeni nu mai cutază a-i da un sprijin, pentru-că România ne atribuie nouă o mai mare valoare, decât cauzei pe care o reprezintă ea. De aci înainte cestiune valahă nu mai există. I s'au tăiat toate arterele și a fost înmormântată la Budapesta. Precum împăratul Germanilor nu ne-a vorbit decât de „ti lui Arpad“, renunțând astfel la cele două milioane de conaționali ai săi din Ungaria, tot astfel factorii constituționali ai României au renunțat la cele trei milioane de Români din imperiul maghiar. De aci înainte, rupeți toate zăgăzurile cari mai opreau binefăcătorul onrent al maghiarisării. Români noștri sunt așt cu desăvârșire la discrețiunea noastră“!...

Acestea sunt ideile ce frământă așt presa maghiară și crierii febrili ai șovinismului maghiar. Așa au înțeles și înțeleg Maghiarii alianța României cu Ungaria!

E falsă și neintemeiată această concepție?

Faptul e, că multora ea le apare plausibilă.

Cestiunea e însă: admite-vom noi, ca să rămână plausibilă o asemenea inter-

pretare? Admite-vom noi, ca Maghiarii să terorizeze milioanele de Români de sub jugul lor cu asemenea idei și cu faptele ce rezultă din ele?

Da, e adevărat, că noi avem nevoie de sprijinul triplei alianțe. Ar fi o copilărie să tăgăduim ceea ce e evident. Dăr ăre ea nu are nevoie de noi? Și în special Austro-Ungaria?

Dăr această împărăție nu e nict maghiară nict nemțescă, ci în totă accepciunea cuvântului *polinațională*. ăr decă mai sunt și așt ămenii politici destul de naivi, cari cred, că numai Germanii în Austria și Maghiarii în Ungaria constituiesc factori determinati, noi avem datoria să-i convingem în interesul nostru și în propriul lor interes, că această credință e absurdă, că monarhia habsburgică, pe oăt timp Maghiarii nu vor fi puși la locul lor, nu numai că nu pótă fi o „garanție“ pentru aliatele ei, ci o *constantă primeidiă*, pentru-că, câtă vreme Croații, Slovaci, Români s. o., din Ungaria nu vor fi coordonați Maghiarilor Ungaria este o mină, care tocmai în cel mai critic moment al triplei alianțe are să facă explozie. Acesta e adevărul, ăr decă marii diplomați cred, că închișdând ei ochii primejdia dispare, e de datoria noastră, a celor ce la tôte ocaziile ne mândrim cu titlul de „*sentinelă a Orientului*“, să deșteptăm pe cei ce dormiteză și să le arătăm fără încetare că se găseso pe un teren subminat de cele mai profunde patimi populare, ce nu se pot conjura prin toasturi și prin subtilități gazetărești. În 1848 conștiința naționalităților din Ungaria, nu era la înălțimea dezvoltării ei de astăzi, și cu tôte acestea, cât de vulcanică și de neprevădută a fost erupțiunea ei, oăt de mari și de mistuitoare au fost flăcările patimilor naționale. Și ce are să fiă de astă-dată? Fiori te cuprind, când te gândești la deasastrul comun ce ne așteptă și pe noi și pe aliați noastră împărăție austro-ungară!

Decă împăratul Wilhelm se crede a tôte știutor și desconsiderând această stare de lucruri, ține să ofenseze și să irite și el pe națiunile din Austria și Ungaria, contribuind direct la aservirea lor, e de datoria noastră, a aliaților săi, să-l deșteptăm din visurile sale pangermane și să-i dovedim, că inversunând pe Români și pe națiunile slave der ne-rusesoi din Austro-Ungaria, el face treburile acolora în contra cărora există tripla Alianță.

O voce austriacă despre toasturi.

Organul oficiois „Reichswehr“ din Viena comentază astfel toasturile pronunțate la Budapesta de Soveranii Austro-Ungariei și României:

„Toastul împăratului nu este numai o manifestare a politicei triplei alianțe, ci o scötere în relief a raporturilor interne ale Ungariei cari, în ceea ce privesce pe poporul românesc, abia în timpul din urmă au luat un caracter mai liniștit și mai paolnic.

„În Ungaria există mai mult de 2 milioane și jumătate de Români, cari în Ungaria propriă constituiesc peste 18 procente ale întregii populațiuni și formază un teritoriu lingvistic-național foarte bine delimitat la Dunărea de jos și în Transilvania.

„Tocmai Români ar trebui să fiă, din cauza naționalității lor specifice și isolate, aliații fireași ai Maghiarilor în stăpânirea țerei; ei, dimpreună cu cele 7 milioane de maghiari, ar forma o reală majoritate în contra Germanilor, cari nu prea sunt pretențioși, și în contra națiunilor slave: Slovaci, Ruteni și Sërbi.

„Asemenea alianța ar fi cu atât mai mult de consiliat, pentru că pe Români, Maghiarii și așa nu-i pot, absolut de loc, să-i maghiarizeze, și această, pentru că poporul român este un element trainic și tot așa de capabil de cultură.

„Vre-o cinc-șeci de deputați români și câte-va locuri în administrațiunea țerei ar fi de ajuns spre a ușura politica internă a Ungariei de o mare greutate.

„Cuvintele împăratului nostru sunt o garanție, că Maghiarii vor avé să facă

totul spre a da raporturilor lor cu Români, caracterul unei „amicții durabile și intime“.

„Maghiarii au aclamat cu frenezie pe împăratul Wilhelm și acum pe regele Carol. ămenii lor politici au acuma ocașie să dovedăsoă, că sunt capabili a face ca demonstrațiunile de loialitate să fiă urmate de hotăriri înțelepte“.

Protestanții în contra lui Coloman Tisza.

La banchetul dat cu ocașiea adunării generale a bisericei protestante din districtul de dincolo de Dunăre, ce s'a ținut zilele trecute în Papa, fostul ministru-președinte de odinioară Coloman Tisza, ca cel mai vechi curator al acestei biserici, a ținut un toast, în care trebui să recunoscă, că în adevăr, *efectul legilor politice-bisericesci e foarte deasastruos pentru biserica protestantă*, căci preoții acestei biserici fiind sëracoși și avisași a trăi în mare parte din contribuiriile credincioșilor, aceștia pentru ca să se scape de contribuiri es în masă din sinul bisericei și se declară pentru neconfesionalism. Cu tôte astea Tisza în toastul său ocondamnă tendința de-a revisui legile politice-bisericesci, care tendință se manifestă acum binișor și în sinul bisericei reformate. Tisza se mărgini a îndemna pe preoți și pe învățători, ca să-și facă numai datorița în școlă și biserică, căci atunci îi vor urma și mireni și biserica va fi salvată.

Toastul lui Tisza însă, după cum se vede n'a făcut bună impresiune asupra protestanților. Făia protestantă „Szabat Sajto“ îi răspunde accentuând câteva adevăruri foarte crude pentru „marele patriot“ Tisza și pentru toți soții lui. Constată adeoă numita făia, că fii bisericei protestante așteptă să le vină tôte de-a gata, cerșese diua și noștea ajutore dela stat, dăr ei nu fac nimic, nu aduc nict o jertfă pentru biserica lor. Tisza însuși, în cel mai bun cas soie numai să promită că va insista pentru a mai stărce pentru ei vre-un favor sêu ajutor dela stat dăr, mâna în buzunar nu și-o bagă ea să aducă însuși vre-o jertfă pentru biserica sa.

Etă, între altele, cum îi răspunde lui Tisza numita făia „Szabad Sajto“:

„Bărbații noștri de stat protestanți nu și sferme capul cu viața religioasă morală, căci pe acest teren preoții și învățătorii își implinesc și și vor implini și de aci înainte datorița lor, ci îngrijescă-se și ocupe-se de însuși biserica, și să se silăscă de-a face, ca această să aibă efectul asupra vieții sociale efectul de lipsă. În scopul acesta să înființeze cât mai curând în Budapesta banca protestantă, ca să soată pe micii economi și pe proprietarii de pământ din mâna usurătorilor bănoși din provinciă. Ia-e esemplu, nu atât dela catolici, cât mai mult dela Jidani, cari dintre tôte confesiunile plătesc cea mai mare dare bisericescă și totuși nu se plâng, deorece în cercul de activitate al bisericei lor au concentrat întrăga lor viață socială și nu este Evreu, care cu cea mai mare bucurie să nu aducă pentru biserica sa cele mai mari jertfe. Noi însă meru numai cerem, meru numai pretindem, dăr nu dăm nict un ajutor membrilor bisericei noastre. Suntem de convingerea, că pe cât timp bisericele protestante nu și vor dezvolta puterile lor sociale, zadarnică va fi tötă lauda, tötă ostentela. Pot să creeze cele mai bune legi, pot să pună pe alte baze dările bisericesci, pot cere și pot primi ajutor dela stat: acestea tôte însă nu le vor ajuta (protestanților) nimic și nimicirea desăvârșită nu o vor puté evita.“

Crisa ministerială în Grecia.

Vineri ministru-președinte grecesc Ralli a depus pe biroul camerei deputaților *tratatul preliminarilor de pace*; îl declară împovărător și dice, că ministerul va invoca pentru or-ice justificare faptul, că mijlociirea puterilor era obligătoare pentru-că acceptarea sa prealabilă se pusese ca primă condiție a unei suspendări de arme.

D-l Ralli nu cere Camerei să adopte tratatul, ci să voteze o moțiune de încredere și să amâne lucrările sale până după liberarea teritoriului. Odată tratatul pus în executare, opera cabinetului va fi terminată.

D-l Delyannis critică modul cum d-l Ralli pune cestiunea; din nenorocire condițiunile de pace sunt executorii și tratatul este împovărător. D-l Delyannis ar dori ca ministerul să nu pună cestiunea de încredere, căci Camera nu pótă să ia asupra și răspunderea cabinetului.

D-l Ralli depune cestiunea de încredere, care este respinsă. *Cabinetul își dă demisia*.

D-l Ralli în urma această s'a dus la palat și a oferit Regelui demisiunea cabinetului, care i-a primit-o. Nu se soie nimic asupra noului cabinet.

Tötă presa afară de diarele delyaniste, primesc cu o mulțumire vie crisa ministerială.

Regele a conferit cu președintele Camerei.

Câte-va diare recomandă disolvarea Camerei.

Amicii politicei ei d-lui Delyannis, au decis să nu intre nict-odată într'un cabinet Delyanist.

Regele a însărcinat pe d-l Zaimis cu formarea cabinetului. D-l Zaimis nu prea vrea să primăscă și declară, că decă va forma cabinetul, va lua ămenii noi.

SCRIRILE DILEI.

— 22 Septemvre v.

In amintirea fericitului Ioan Popasu.

Comitetul parochial gr. or. român al Caransebesului încă în anul 1893 luase hotărârea, de-a aședa o tablă comemorativă pe mormântul fericitului în Domnul prim episcop român al Caransebesului Ioan Popasu, care mormânt se află în biserica S-lui Ioan din cimiteriul din Caransebeș. Această hotărâre nu s'a putut executa încă din lipsa de mijloce. Acum însă, după cum aflăm din „Făia Dieceșană“, reuniunea funcționarilor din Caransebeș („Beamten-Verein“) a făcut posibilă cu o ăra mai curând executarea hotărârei din vorbă, dându-și consensul, ca din suma de 410 fl., pe care acea reuniune o țăruse bisericei române din Caransebeș înă anul trecut din incidentul jubileului său de 25 de ani, să se pótă acoperi speșele tablei comemorative. Forțe călduros este răspunsul, ce l'a dat directorul acelei reuniuni comitetului parochial român din Caransebeș în această cestiune. După ce constată meritele fericitului episcop Popasu, răspunsul directoriului termină declarând, că „directoriul reuniunii funcționarilor din loc, fără deosebire de naționalitate și confesiune, salută cu viaă plăcere întreprinderea onorabilului comitet parochial și ne dăm din tot sufletul consimțământul nostru, ca speșele tablei comemorative să se acopore din darul votat și predat onor. comitet din îndemnul aniversării de 25 de ani a existenței reuniunii funcționarilor din loc“.

In cestiunea despărțirilor ierarhice de cătră Sërbi. Cetim în „Biserica și Școlă“ din Arad: „Delegațiunea congresuală pentru afacerile de despărțire ierarhică de cătră Sërbi s'a întrunit Vinerea trecută așt în Arad, sub presiul Prea Sântiei Sale D-lui Episcop Ioan Meșianu, fiind de față toți domnii membri și anume d-nii: arhimandritul Filaret Musta, Zeno Moosonyi de Foen, Dr. Iosif Gal, Vincențiu Babeș, și Ioan Lengeru. Obiectele, de cari s'au ocupat de astă-dată delegațiunea, au fost: resolvirea mai multor afaceri pendente de despărțire ierarhică, precum și raportul despre activitatea dezvoltată de delegațiune dela ultima sesiune congresuală și până astăzi, care raport se va subțerne măritului congres național-bisericesc conchemat pe 1 (13) Octomvre c.“

Doliu pentru Alecsandru Roman. Vineri a fost ședință publică a Academiei române din Bucuresof. Președintele a arătat cazul trist al morții membrului ordinar

al Academiei, Alecsandru Roman prof. de limba română la universitatea din Budapesta și a accentuat călduros însușirile distinse și meritele răposatului. În urma acestei Academiei a ridicat ședința în semn de doliu pentru morțea lui Alecsandru Roman.

„Mielușii fără nume“. Sub acest titlu sorie „Bud. Hir.“ dela 2 Oct. n.: „Diarele austriace, sârbe și române, cărora le este oprită intrarea pe teritoriul ungar, au aflat o nouă metodă șarlatană pentru a pute intra la noi (în Ungaria). Anume esemplarele, cari sunt destinate pentru Ungaria, se tipăresc fără titlul. Prin această metodă șarlatană au și isbutit cât-va timp de-a intra în țară, dăr ministrului de interne îi succese a descoperi această și a dat ordin ca toate diarele a căror titlul nu se poate citi, s-au arde sau să fie confiscate. Pe baza acestei ministru de comerț a dat ordin oficiilor postale, ca asemenea diare să nu le înmăneze celor, la cari sunt adresate, ci să le trimită ministerului“. — Ce voinicoși mai sunt ministrii unguresci! Și totuși Jidano-Maghiarii dela Pesta ar pretinde, ca redactorii unor diare tractate în asemenea mod să benchetuescă împreună cu ei!!

Inscripțiunile române la gările din Bucovina. Din Gara Humorului și se sorie „Patriei“: „Deși nu-s Român, mă simt îndemnat a Vă atrage atențiunea asupra ridiculelor inscripțiuni românesce dela gara din Gara Humorului. Astfel sunt: „la fințina“ și „Jeșire“. Cred, că ar fi cu oale, ca administrațiunea trenurilor să caute, ca inscripțiunile românesce să fie imprimare corect românesce. — „Patria“ promite, că va aduce o înțregă colecțiune de „floricel“ de stil și limbă, culesse atât de pe inscripțiuni, cât și din tipărituri și blanchete oficiose, cari dovedesc, ce batjocură se face cu limba română în Bucovina.

Șarlatanism cu manuscrite de-ale lui Luther. Un agent din Germania cu numele Kyrielis, sciind să imiteze de minune scrisoarea reformatului de odinioară, umplu totă Germania cu manuscrite false de-ale lui Luther, ba vându unele din ele chiar și în Austria și Italia, înșelând mari sume de bani. În Viena a vândut astfel de manuscrite false pentru 1000 fl., în München pentru 1700 de mărci, în Milano pentru 4000 lire și așa mai departe. Timp de 4 ani a exercitat Kyrielis această meserie, până când în fine a fost prins. Kyrielis n'a putut fi încă judecat, deorece s'a constatat despre el, că nu-i cu mintea la loc și astfel a fost internat în casa de nebuni. Soția lui însă, care încă a luat parte activă la înșelătoriă, a fost osindită la 10 luni închisore.

Piese de aur de câte 20 corone. Ministerul unguresc de finanțe încă mai de mult a hotărât, ca să bată piese de aur de câte 50 corone, dăr bag semă fiind-ă aur n'a fost, nu s'au putut bate nici piesselle. Abia acum s'au putut trimite monetăriei din Kremnitz 12 rude de aur, în valoare de 12 milioane. Transportul acestei mari cantități de aur s'a făcut în cel mai mare secret și cu pază militară. La Kremnitz s'a și început acum baterea monțelor, cari în scurt timp vor fi puse în circulațiune. Trebuie numai să ne gătim bine busunarele.

Un archivar falsificator de cambii Erăși li-s'a întâmplat o rușine „patrioților“. Unul dintre cei mai „oinștrți“ ortaci ai lor, *Nickl János*, archivar la comitatul Bács-Bodrog, de vre-o 4 ani înocă a falsificat 41 cambii, înșelând pe cine numni a putut. Cu totul, după cum a mărturisit el însuși, a înșelat 23,000 fl., dintre cari 17,000 dela filiala din Zombor a bănoii austro-ungare. Se dice, că János era cunoscut ca cel mai oinștit între „patrioții“ din acel comitet. Asta se poate!

Canuniă. D-l *Ioan Nan* din Rășnov, absolvent de teologie, și d-ra *Hareti Fortuna* din Covasna se vor cunună Dumineca viitoare, 10 Octomvre n., în biserica română gr. or. din Covasna. — Dorim fericeire tinereii părechii.

D-l Dr. George Ilea, avocat în Clușin, cu începerea dela 1-a Octomvre a. o. și-a strămutat cancelaria advocațională în Strada Podului (Hid utcza) Nr. 14 în etagiul I, de către stradă.

Dile de vacanță pentru școlarii români gr. or. dela școlile populare de stat și comunale. După o ordinațiune a ministrului unguresc de culte și instrucțiune publică (apărută în nr. 18 din 1897 al lui „Hivatalos Közösség“), elevii români gr. or. cari cerocetéză vre-o școlă de stat sau comună, nu sunt dator să ceroceteze prelegerile în următoarele sărbători, însemnate după călindarul vechiu (ăr în parantes după călindarul nou):

I. Acolo, unde confesiunea gr. or. are biserică: în 1 (13) Ianuarie, Anul nou; în 6 (18) Ianuarie Botezul Domnului; în 2 Februarie v. Intâmpinarea Domnului; în 25 Martie (6 Aprilie) Bunăvestire; în 29 Iunie (11 Iulie) s. Petru și Pavel; în 8 (20) Septemvre Nasuerea Preacuratei Fecioare; în 21 Noemvre (3 Dec.) Intrarea în biserică; în 25 Dec. (6 Ian.) Ziua întâia de Crăciun; în 26 Dec. (7 Ian.) Ziua a doua de Crăciun; Vinerea patimilor; Lunia Pascoilor; Înălțarea Domnului; Lunia Rusaliilor; În ziua patronului (hramului) bisericii locale.

II. Acolo, unde confesiunea gr. or. nu are biserică, dintre cele mai de sus: 1) Cele două zile de Crăciun, 2) Botezul Domnului, 3) Lunia Pascoilor, 4) Înălțarea Domnului, 5) Lunia Rusaliilor.

Aceste zile de vacanță au fost fixate în urma înțelegerei avute cu Escolența Sa Metropolitul dela Sibiu Miron Romanul. Se înțelege, aceleași zile de vacanță trebuie să fie fixate și pentru elevii români greco-catolici, cu privire la cari trebuie să încă există vre-o ordinațiune de acest fel. Preoții noștri își vor implini o datorință din cele mai mari, decă vor îngriji, ca măcar în aceste zile elevii români dela scoolele unguresce comunale de stat să ceroceteze biserica românescă și să li-se dea catechisața de lipsă, ținându-i măcar prin asta legați de biserică și legea lor strămoșească.

Sciri din România.

— **Noul palat al Societății pentru învățatura poporului român.** Duminecă, la orele 10 dimineața, s'a pus piatra în care se va păstra pentru veoiă documentul de fundațiune al noului local al „Societății pentru învățatura poporului român“. Noul palat, menit a adăposti tinerele generațiuni, se află situat în curtea bisericii Sf. Ecaterina, sub Mitropolie. Cu ocaziunea această, un serviciu divin s'a oficiat în prezența înaltului cler și a autorităților civile și militare.

— **În folosul inundaților.** Sâmbătă 20 și Duminecă 21 Septemvre, societatea pressei a dat mari serbări populare în grădina Cișmigiu, în folosul inundaților din țară. Grădina a fost iluminată cu lanterne japoneze în mod cu totul nou și după planul eminentului arhitect Ștefan Ciocârlan. O inovație senzațională este *Posta miraculoasă*, care a figurat ca noutate la ultimele mari serbări dela Roma. De asemenea comitetul a îngrijit ca de rândul acesta copiii să găsescă în grădină foarte multe distracții. Ca ultimă noutate tot la aceste serbări s'a putut vedea pentru prima oră: *Misteriosul Pawlowsky!*

— **Scoala de ofițeri.** Vineri s'au terminat, la școlă de ofițeri, esamenele pentru admiterea în școlă. Pentru 60 de locuri vacante s'au prezentat la concurs 200 de candidați, din cari numai 58 au fost admiși. Două locuri au rămas vacante.

— **Esamenele de bacalaurat.** Sâmbătă s'au terminat esamenele în scris de bacalaurat. S'au prezentat 801 candidați. Dintre aceștia, 275 au trecut esamenul clasic, ăr 26 esamenul real. Marți dimineața se va da rezultatul esamenului în scris, după care se va începe la universitate esamenul oral.

— **Cine-i Pawlowsky?** În privința pseudonimului care a bătut la Budapesta în sănătatea pressei unguresce, un oetitor al „Drapelului“ comunică următoarele: Domnule Redactor! La întrebarea ce se pune: „Cine-i Pawlowsky?“, am onore a răspunde: Un biet dăscălaș de musică, prăbușit acum câțiva ani în această țară cu oște rupte și fundul pantalonilor de mai multe-ori cărpit. Deși de origină poloneză a ajuns redactor la foia nemțescă „Bukarester Tagblatt“. De altfel e un băiat foarte inofensiv, căoi e prost la culme. Pe lângă acesta e și un ignorant patentat, astfel că ne face adesea să pufnim de ris la cafeneua Bristol, unde acest juvaer de redactor se umflă în pene față cu cassierita. Cred că această fotografie va fi suficientă și rog a crede, că e după natură. Uitasem să mai spun, că și el ca toți nemernicii, desprețuesce pe Românul în a căruia țară se hrănesce. Cu deosebită stimă, *Al. Constantinescu.*

Sâmbătă seara s'a ținut o nouă întrunire a diariștilor din Bucuresci în localul societății Pressei spre a lua o hotărare față cu atitudinea d-lui Pawlowsky, care — după cum se știe — a toastat, în numele pressei române, la banchetul diariștilor din Budapesta.

— **Bursa din fondul Adamachi.** Academia română a hotărât să o dea d-lui serie absolvent al școlii de poduri și șosele în Bucuresci.

— **Falsificarea mustului.** Revista „Amicul Agriculturului“ face următoarea denunțare: Deunțăm direcțiunei sanitare faptul, că în Bucuresci se falsifică acum până și mustul de stuguri, adecă în loc de acesta se prepară o bătură din miere și miez de pepeni adesea din cei cruți și clociți. Întrebăm, nu constituie această murdară fabricațiune o bătură dăunătoare sănătății omului și n'ar fi cu cale ca serviciul sanitar să oprască această înșelătoare și vătămătoare industrie?

Mulțămită publică.

Adenc emoționată de numărösele acte de condolență și simpatii din incidentul trecerei la cele eterne a mult regretatului meu soț Nicolae Popovici vin a exprima și pe această cale mulțămita mea profundă tuturor prietenilor, cunoscuților și binevoitorilor pentru sincera participare la nemărginita mea durere.

În deosebă mă simt deobligată la recunoștință deplină d-lor preoți Ioan Papiu protopop, Matei Voilean protopop, Isaia Popa preot și Ioan Popovici diacon, precum și corpului profesoral și societății studentesci dela gimnasiul mare român și școlile comerciale din Brașov, comitetelor Reuniunilor române de cântări din Sibiu și Brașov și corului seminarial din Sibiu condus de d-l prof. Dim. Cunțan, cari pătrunși de pietate au contribuit în mod esențial ca ultimul onor dat rămășițelor pământesci să fie demn de nenorocirea neuitatului meu soț.

Brașov, 20 Septemvre st. v. 1897.

Ved. Maria N. Popovici.

ULTIME SCIRI.

Bucuresci, 3 Octomvre n. Ađi la orele 1 d. a. s'a ținut marea întrunire publică națională în sala „Hugo“. A asistat un public ales și foarte numeros. Președintele Mihail Vlădescu, profesor universitar, între aplausele generale entusiaste, ia cel dintâiu cuvântul, dicend: Nu sunteți chiamați aici pentru a face o manifestatiă sgomotosă. V'am chiamat numai, ca să manifestați în contra șovinismului maghiar, care acum în urmă a lovit încă-odată în demnitatea noastră națională.

Discursul d-lui Vlădescu a fost primit cu îndelungi și sgomotose

aplause. A vorbit apoi d-l Barbu Delavrancea, dicend, că este o demență, ca presa maghiară să credă, că visita regelui Carol ar arăta robia celor de dincolo. Acest discurs a fost asemenea mult aplaudat.

Adunarea a votat apoi, între entusiaste aclamațiuni următoarea

Moțiuni:

„Față cu insinuațiunile pressei maghiare, că visita M. S. Regelui României la Budapesta ar însemna părăsirea din partea cetățenilor României a cauzei fraților lor de peste munți;

„Noi cetățenii capitalei protestăm contra acestor insinuațiuni și declarăm, că nu vom părăsi un singur moment cauza fraților noștri de peste munți, cât timp ei vor fi primejduiți în existența lor națională.

„Neclintiți în convingerea despre legitimitatea drepturilor lor la o viață națională, le trimitem salutul nostru frățesc și încredințarea neștrămutatei noastre solidarități, declarând în fața lumii, că astăzi mai mult ca oricând le vom da întreg sprijinul nostru în marea și drepta lor luptă.

„Interesele permanente ale individualității noastre etnice și demnitatea noastră națională constituind-ne o sacră datorie de a ne strînge puternic rândurile în jurul Ligei pentru unitatea culturală a tuturor Românilor și fiind adenc pătrunși de înalta menire a acestei patriotice instituțiuni, declarăm și ne îndatorim a o ridica cu inima și fapta la înălțimea unei inepugnabile fortărețe a naționalității noastre.

„Suntem siguri, că tot ce este minte luminată și inimă românescă în această țară ne va înțelege și ne va urma“.

DIVERSE.

Bărbați franceși și femei ruse. O foia franceșă a publicat de curând un articol senzațional, făcend, în interesul regenerării rasei franceze, propunerea ca bărbați franceși să caute a se căsători cu femei ruse. „De parte de noi gândul, dice numita foia, de-a voi prin această propunere să detragem damelor parisiane, sau francoese, dăr viitorul rasei noastre cere, ca să aducem femei străine în Franca. Rasei franceze a început să-i lipsescă proprietatea și facultatea de-a se înmulți afară de acesta e peste măsură nervosă și desvoltată. Trebuie să ne reîntorcem la natură și să intrăm în legătură de sânge cu rasele tinere și pline de speranță. Întrebarea e numa, că ore dintre diferitele națiuni care merită să fie preferită? cea rusescă, englesă, americană, italiană, spaniolă, sau germană? Napoleon I a dice, că peste o jumătate de secol Europa va deveni seu republicană seu căzăcescă. Ce-i drept, nu s'a întâmplat nioi una din două, dăr atăta e sigur, că viitorul este al rasei rusești. Femeia rusă posedă toate însușirile încântătoare ale Nordului. E oredinoasă și plăcută, visătoare, dăr energică, diplomată din fire, docilă, cultă și foarte practică în ougetare. Femeia englesă representă rassa femească mai înaltă, după născerea și creșterea ei este „grand dame“, dăr toamai din cauza calității din urmă ea nu este de noi. Am mai preferi damele americane, cari în urma amestecului lor de sânge german, engles irlandes și francoes promit mult pentru viitor, dăr nouă ne trebuie prezentul. Femeile italiene și spaniole ne sunt înrudite de-a-prôpe, însă, pe lângă totă frumșeța lor, nouă nu ne este iertat să iubim rudenii. Femeile germane sunt escelente, găzdoi și mame înțelepte; în ce privese întemeierea familiei, lor li-s'ar conveni antietatea, dăr sunt de un temperament peste măsură flegmatic și rece, din care cauză nu sunt plătute Francoesilor. Astfel foia franceșă nu poate recomanda conaționalilor săi pentru căsătorii, decă numai pe femeile ruse.

Literatură.

Următoarele cărți nouă se pot procura prin Administrația fôiei noastre:

„Gramatica limbii românești“ (Fonetica și ortografie, etimologie, sintaxă, stil) întocmită în două cursuri concentrice pentru școlile populare de I. Dariu, cursul II. Pentru anul V și al VI de școală, pentru școala de repetițiune, de adulți, școle civile, etc. Editura autorului, Brașov tipografia A. Mureșianu. Prețul 30 cr.

Carte de citire pentru anii din urmă ai școlilor populare și de repetițiune de Dom. Dogariu și Nicolau Pilția. Prețul broșurat 70 cr., legat 85 cr. (10 cr. porto).

Manual de limba germană pentru școlile pop. și capitale rom. de I. Dorca. Prețul legat 30 cr.

Geografia Ungariei și elementele din geografia generală pentru școlile populare de Dr. Nicolau Pop. Prețul 25 cr.

Carte de citire pentru școlile primare române de Georgiu Zaharia, învățător. Partea I pentru anul al 3-lea de școală, costă 24 cr. Partea a II pentru anul al 4-lea de școală. Prețul 28 cr.

Aritmetica, exerciții practice cu numerii dela 1—100 după sistemul decadic pentru începătorii din anul I și II de școală de Dom. Dogariu și Ión Dariu, învățători. Partea I 30 cr. — Partea a II: Exerciții practice cu numerii dela 1—1000 după sist. decadic. Prețul 20 őr. — Partea a III-a dela 1 până la numerii 10,000,000 costă 30 cr.

Aritmetica. Exerciții practice cu frângele decimale și vulgare. Raportele și proporțiunile. Regula de trei simplă și compusă. Calculul procentelor, rabatelor și al intereselor. Regula societății simplă și compusă. Calculul alegațiunii, al suprafețelor și al volumelor cubice. Pentru anii din urmă ai școlii primare de Ión Dariu, învățător. Prețul 45 cr.

Manual de agricultura rațională (Agrologia) de Dr. G. Maior. Cea mai bună și mai bogată carte economică apărută la noi până acum. 524 pag. format mare cu 217 fig. Prețul 2 fl. 50 cr. (Trimis prin postă recomandat 2 fl. 75 cr.)

Cartea Săteanului, novele populare de Em. Pârdeanu. Prețul 52 cr. (trimis francat).

În Viltore, novele și impresii, de cui noscutul scriitor A Vlahuță. Prețul 65 cr. (trimis francat.)

„Răspuns la Cartea neagră“, de Azentis Severu. 364 pag. 8°. Prețul 1 fl. (Trimis prin postă 5 cr. mai mult).

Dicționar universal al limbii române de L. Șineanu, Prețul 3 fl. 75 cr. (Trimis recomandat prin postă 4 fl.)

Exercițiile gimnastice în școlile elementare române de Iosif Aron. Prețul 15 cr. plus 2 cr. porto.)

Săpătorul de bani, comedia în trei acte localisată de Antoniu Popp. Prețul 12 cr. (2 porto).

Lilice dela Pind, poesii macedonene originale și daco-române de Petru Vulcan

Un volum elegant, cu învălitoare ilustrată și tipărit pe hârtia de lux. Prețul 1 fl. (trimis francat.)

Istoria Ungariei în legătură cu istoria universală, pentru școlile populare de Silvestru Moldovan profesor. Prețul 20 cr.

Istoria Ungariei și elem. din ist. generală pentru școlile popor. de Dr. Nicolau Pop. Prețul 20 cr.

Aritmetica pentru școlile populare de F. E. Lurtz, partea I 20 cr., a II-a 35, a III-a 50 și a IV-a 90 cr.

Dicționar rom.-german de Theochar Alexi. Prețul 1 fl 80 cr. și german-român de același autor, prețul 1 fl. 50 (cr. 15 cr. porto).

Geografia pentru școlile populare rom. de Făgărășan și S. Moldovan prof. Prețul legat 30 cr.

Economia câmpului și grădinaritul pentru școlile populare de George Moianu, învățător. Prețul 25 cr.

În Tipografia archi-diecesană din Sibiu a apărut: „Abecedarium maghiar pentru școlile elementare popor“ ale de Mateiu Voileanu asesor consistorial și Petru Bodî director la școlile elementare de stat din Sibiu. Acest abecedar este însoțit la urmă și de un vocabular al întreg materialului cuprins în el Prețul 25 cr.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu. Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 2 Octomvre 1897.

Table with exchange rates for gold, silver, and various currencies like Hungarian, Austrian, and Italian.

Cursul pieței Brașov.

Din 4 Octomvre 1897.

Table with market prices for various goods like flour, oil, and other commodities.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvre 1897.

Main railway schedule table with columns for train types, destinations, and times. Includes sections for Budapest-Predeal, Copșa-mică-Sibiu-Avrig-Făgăraș, Cucerdea-Oșorhei-Regh.-săsesc, etc.

Notă: Orele însemnate în stânga stațiilor sunt a se citi de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numerii încadrați cu linii mai negre însemnă orele de noapte. — Semnul ←→ arată cu capul direcția, încotrău merge trenul.